

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Fkf.29/2024/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év május hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint fiataalkorúak bírósága 10.Fk.37/2022/139. számú ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott terhére megállapított emberkereskedelem és kényszermunka büntette törvényhelyében, a (2) bekezdés b) pontjában a fordulatra utalást mellőzi.

Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított bűnsegédként elkövetett rablás büntettének kísérletét bűnsegédként elkövetett lopás vétsége kísérletének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] minősíti.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Terhelt3 III.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

Terhelt1 I.r. vádlott földrajzi területre korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időtartamára utalást mellőzi.

Terhelt3 III.r. vádlott letartóztatásának befejező napja 2023. szeptember 29.

A számítógépház és a winchester bűnjelet Terhelt1 I.r. vádlott részére rendeli kiadni, továbbá rögzíti, hogy tanú7 lakcíme cím25

Amennyiben a kiadni rendelt dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az elkobozni rendelt Huawei mobiltelefon bűnjel a 2. sorszám alatt került bevételezésre.

Az elsőfokú eljárás során Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség összege 696.781,- (hatszázkilencvenhatezer-hétszáznyolcvanegy) forint, amelyből Terhelt1 I.r. vádlott 443.801,- (négy száznegyvenháromezer-nyolcszázegy), Terhelt3 III.r. vádlott 202.986,- (kettő százkettő ezer-kilenc száznyolcvanhat) forintot külön-külön, 42.501,- (negyvenkettő ezer-ötszázegy) forintot egyetemlegesen kötelesek az államnak megfizetni, míg 7.493,- (hétezer-négy százkilencvenhárom) forintot az állam visel.

Terhelt1 I.r. vádlott anyja neve terhelt1 anyja neve1, személyazonosító igazolványának száma terhelt1 szig száma1.

A bevezető részben első tárgyalási napként 2022. július 7. napját tünteti fel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 39.336,- (harminckilencezer-háromszázharminchat) forint bűnügyi költségből Terhelt1 I.r. vádlott 22.536,- (huszonkettő ezer-ötszázharminchat) forintot, Terhelt3 III.r. vádlott 16.800,- (tizenhatezer-nyolcszáz) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék mint fiataikorúak bírósága a 2022. szeptember 29. napján kihirdetett 10.Fkf.37/2022/139. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki:

- a Btk. 192. § (2) bekezdés III. fordulata a) pontjának III. fordulatába és b) pontjának I. fordulatába ütköző és – a (4) bekezdés I. fordulatára figyelemmel – az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében,
- a Btk. 375. § (1) és (5) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő felbújtóként elkövetett információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetében,
- a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett rablás büntetének kísérletében,
- a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérletében, valamint
- a Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében.

[2] Ezért halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, és megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- forintban határozta meg és rendelkezett az így kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatásáról. Az I.r. vádlottal szemben 1.170.000,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[3] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 192. § (2) bekezdés III. fordulata a) pontjának III. fordulatába és b) pontjának II. fordulatába ütköző és – a (4) bekezdés I. fordulatára figyelemmel – az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében, továbbá
- a Btk. 375. § (1) és (5) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő felbújtóként elkövetett információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetében.

[4] Ezért halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, és megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte, ez utóbbit akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A III.r. vádlottal szemben 120.000,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[5] A nyomozás során lefoglalt és a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon kezelt bűnjелеk lefoglalását megszüntette, azok egy részét az elsőfokú ítélet rendelkező részében

megjelölt személynek, illetve a III.r. vádlottnak kiadni rendelte, másik részének az iratokban történő kezelését, valamint megsemmisítését rendelte el, illetve egy részét elkobozta.

[6] Végezetül megállapította, hogy az eljárás során felmerült 765.149,- forint bűnügyi költségből az I.r. vádlott 305.128,- forintot, a III.r. vádlott 368.344,- forintot, továbbá az I.r. és a III.r. vádlott egyetemlegesen 91.677,- forintot köteles az államnak megfizetni.

[7] A törvényszék ítéletének kihirdetését követően az ügyész, valamint a vádlottak és védőik a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartottak fenn, majd e határidőn belül a Pest Vármegyei Főügyészség az I.r. és III.r. vádlott terhére, a büntetésük súlyosítása, nevezetesen a szabadságvesztés tartamának és ehhez igazítottan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének megemlése végett jelentett be fellebbezést. Terhelt1 I.r. vádlott és védője az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette kivételével elsődlegesen felmentés, másodlagosan a szabadságvesztés büntetés jelentős mértékű enyhítése céljából, Terhelt3 III.r. vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban a szabadságvesztés büntetés nagyfokú enyhítése érdekében.

[8] Az ítéltábla a teljesség igénye végett – az elsőfokú ítélet [4] bekezdésében rögzített ügyadatokkal összhangban – feltünteti, hogy a Budapest Környéki Törvényszék mint fiatakorúak bírósága a 2022. július 7. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerős 10.Fk.56/2022/2. számú ítéletével fiatakorú terhelt2t – a vádirat II.r. vádlottját – 2 rendbeli lopás vétsége, amely 1 esetben kísérlet, információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette, rablás büntettének kísérlete és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt 4 év javítóintézeti nevelésre ítélte.

[9] A jelen felülbírálat tárgyát képező elsőfokú ítélet vonatkozásában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.488/2022/27. számú átiratában az előzményi adatok összefoglalását követően az I.r. és III.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy az emberkereskedelem büntette a Btk. 192. § (5) bekezdés a) pontja szerint is minősül, mindkét vádlottat bűnösnek kell kimondani a Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjának II. fordulatába ütköző és aszerint büntetendő társtettesként elkövetett gyermekpornográfia büntetében is, valamint szükséges az I.r. és III.r. vádlott Btk. 52. § (3) bekezdése szerinti foglalkozástól eltiltásra ítéltése.

[10] A fellebbviteli főügyészség a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és utalt arra, hogy a felülbírálat mindkét vádlott esetében teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat lényegében megtartotta, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem vétett, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a fiatakorú terhelt2 II.r. vádlott ügyének elkülönítését követően a büntetőeljárás már csak felnőttkorú vádlottakkal szemben folytatódott, így egyesbíróként, ülnökök részvétele nélkül kellett volna az eljárást lefolytatni. A Kúria Bfv.II.361/2020/7. számú határozatára

utalva hangsúlyozta, hogy az ülnökök részvétele a bírói eljárás törvényességét nem vonta el, az legfeljebb a törvényben meg nem kívánt többletgaranciát eredményezett, ezért e relatív eljárási szabálysértés hatályon kívül helyezést nem eredményezhet.

[11] Megítélése szerint a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett releváns bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú eljárásban is irányadó.

[12] Meglátása szerint a törvényszék kellő részletességgel mutatta be, hogy milyen bizonyítékokra alapította az I.r. és III.r. vádlott bűnösségét, bizonyítékértékelő tevékenysége kifogástalan, melynek során indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[13] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az alkalmazandó Büntető Törvénykönyvet is helyesen választotta meg mindkét vádlott tekintetében, azonban az inkriminált cselekmények minősítését csak részben találta törvényesnek, mert nézete szerint a vádlottak az elsőfokú ítélet [30]-[33] bekezdésében rögzített magatartásukkal elkövették a gyermekpornográfia büntettét is. Felidézte, hogy a tényállás hivatkozott bekezdései szerint az I.r. és III.r. vádlott egységes akaratelhatározással a tizennyolcadik életévét be nem töltött sértett meztelen testét, valamint nemi szervét megjelenítő „pornográf tartalmú fényképfelvételeket” készítettek, majd azokat a rosszlányok.hu weboldalra feltöltve nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tették azért, hogy az érdeklődők a fiatalok II.r. terhelt szexuális szolgáltatásait igénybe vehessék. A vádhatóság szerint a „felvételek alkalmasak voltak az ilyen irányultságú személyek nemi vágyának a felkeltésére, melyet minden kétséget kizáróan bizonyítja az a tény, hogy a hirdetésre többen is jelentkeztek”. Hivatkozása szerint az emberkereskedelem büntette és a gyermekpornográfia büntette valóságos anyagi halmazatot alkot, ezért a másodfokú bíróságnak ez utóbbi bűncselekményben is meg kell állapítania a felülbírálattal érintett vádlottak bűnösségét.

[14] A fellebbviteli főügyészség érvelése szerint az I.r. és III.r. vádlott kihasználta a fiatalok II.r. terhelt kiszolgáltatott helyzetét, melynek keretében részben erőszakkal, részben fenyegetéssel homoszexuális prostitúciós tevékenységre bírták rá és ennek következtében a nemi identitásával ellentétesen férfiakkal kellett szexuális cselekményeket végeznie, ami lelkiileg nagyon megviselte, felzaklatta, ezért az I.r. és III.r. vádlott kábítószert adott neki, ezzel fokozták függőségét. Meglátása szerint mindezek alapján az emberkereskedelem büntette a sértett sanyargatásával elkövetettnek minősül, ezért szükséges a minősítés megváltoztatása akként, hogy az I.r. és III.r. vádlott az emberkereskedelem büntettét sanyargatással, erőszakkal és fenyegetéssel, a sértett kiszolgáltatott helyzetét kihasználva, szexuális cselekmény végzésére rábírással, társtettesként követték el.

[15] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket feltárta és értékelte, azonban a szabadságvesztés büntetések nem felelnek meg a büntetéskiszabási elveknek, mert eltúlzott mértékben eltérnek a halmazati büntetés irányadó középértékétől, amely 13 év 9 hónap.

[16] Mindezeket összefoglalva a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet úgy változtassa meg, hogy

- az I.r. és III.r. vádlott bűnösségét az elkövetéskor hatályban volt Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjának II. fordulataba ütköző és aszerint büntetendő társtettesként elkövetett gyermekpornográfia büntetében is állapítsa meg,

- az I.r. és III.r. vádlott emberkereskedelem bűncselekményét a Btk. 192. § (2) bekezdés a) és b) pontjába ütköző és – a (4) bekezdésre figyelemmel – az (5) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő, tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, sanyargatással, erőszakkal és fenyegetéssel, a sértett kiszolgáltatott helyzetét kihasználva, szexuális cselekmény végzésére rábírással, társtettesként követték el,

- a Btk. 52. § (3) bekezdése alapján mindkét vádlottat foglalkozástól eltiltás büntetésként végleges hatállyal tiltsa el minden olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzik, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban állnak,

- az I.r. és III.r. vádlott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetése tartamát emelje fel,

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen ítélte az I.r. vádlottat pénzbüntetésre, továbbá akkor is helyesen járt el, amikor a III.r. vádlott vonatkozásában erre nem látott lehetőséget. Utalt arra is, hogy a törvényszék egyéb rendelkezései szintén törvényesek.

[17] Az I.r. vádlott védője a fellebbezése írásban benyújtott indokolásában a bejelentett fellebbezést fenntartotta, azonban elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta az ÍH 2020. évi 107. számon közzétett ítéltáblai döntésre hivatkozva, amely szerint amennyiben az ülnökökkel eljáró elsőfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény hatálybalépését követően már egyesbíróként kell, hogy folytassa az eljárást, azonban ennek ellenére továbbra is ülnökökkel jár el, abszolút eljárási szabálysértést valósít meg és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezet. A védő e tárgykörben szó szerint idézte a Be. 13. § (1)-(7) bekezdéseit.

[18] Amennyiben a másodfokú bíróság nem értene egyet az eljárási szabálysértéssel összefüggésben előadott érvelésével, arra az esetre kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mert a törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként tudomására jutott tényeket nem megfelelően értékelte, illetve azokból helytelen következtetéseket vont le. Rámutatott, hogy fellebbezésének indokolása az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettét nem érinti, mert e bűncselekmény elkövetését védence nem vitatta.

[19] Az elsőfokú ítélet egyes bekezdéseiben foglaltakra reflektálva előadta, hogy fiataalkorú terhelt II.r. elítélt kérte a róla készült fényképek elkészítését, amelyeket az internetes oldalra maga töltött fel, védence sem a képek készítésekor, sem a feltöltéskor nem

volt jelen. Kiemelte, hogy nevezett fiataalkorú már az I.r. vádlott megismerése előtt is nyújtott szexuális szolgáltatást, azt nem védencc rábíráására vagy kábítószerrel történt zsarolására tette. Az I.r. vádlott védője részletesen kitért arra is, hogy a fiataalkorú II.r. elítélt meglopta védencét és az elvett értéktárgyait értékesítette, továbbá hiányolta annak bizonyítását, hogy védencc legalább 10 aktus vonatkozásában töltött be szervező szerepet.

[20] Kérte figyelembe venni, hogy a fiataalkorú II.r. elítélt körülbelül 3 hétig volt kapcsolatban az I.r. vádlottal, azonban ebből több napot, körülbelül 2 hetet nem töltött vele, hanem a III.r. vádlottnál, terhelt3nál, tanú10nél, tanú5nél, illetve tanú26nál lakott. Álláspontja szerint védencc kizárólag a sérelmére elkövetett lopás miatt fenyegette meg veréssel a fiataalkorú II.r. elítéltet, továbbá vitatta azt az elsőbírói megállapítást, miszerint az I.r. és III.r. vádlott a szexuális szolgáltatásból befolyt bevételt megosztották egymás között.

[21] A védelem szerint az a megállapítás sem felel meg a valóságnak, hogy az I.r. vádlott bírta rá fiataalkorú terhelt2 II.r. elítéltet, hogy bűncselekmény útján szerezzen pénzt a nagymamájától. Azt nem vitatta, hogy a fiataalkorú elítélt adott pénzt védencének, azonban azok az adósságai törlesztését szolgálták.

[22] A felbujtóként és bűnsegédként védencc terhére rótt bűncselekményekkel összefüggésben tanú2 tanúvallomására hivatkozott, aki szerint a fiataalkorú II.r. elítélt vette fel bankkártyával az összegeket, vagyis nem az I.r. vádlott volt a kártya felhasználója és arra sincs adat, hogy Terhelt1 I.r. vádlott bármi felbujtásra utalót mondott. Érthetetlennek tartotta, hogy ha védencc valóban követelt pénzt a fiataalkorú vádlott-társától, akkor azt miért nem a prostitúciós tevékenységből kérte, mert abból egyösszegben visszakaphatta volna.

[23] A rablás büntette vonatkozásában értelmezhetetlennek tartotta a felbujtói magatartás megállapítását, mert megítélése szerint még a vádirat sem tartalmazott olyan kijelentést védencc részéről, amellyel a rablásra felbujtotta volna a fiataalkorú II.r. elítéltet. Hangsúlyozta, hogy védencc nem is tudott arról a tényről, hogy a nagymama nyaklánccal rendelkezik, illetve a nyaklánc megszerzéséről sem szerzett tudomást, továbbá egyetlen ügyadat sem erősíti meg, hogy a bűncselekmény elkövetése köztük szóba került volna. Önmagában az a tény, hogy az I.r. vádlottat nem érdekelte, hogy a vádlott-társa miként fizeti vissza a tartozását, még nem ad okot a bűnrészesség megállapítására. A védő arra is rámutatott, hogy fiataalkorú terhelt2 II.r. elítélt vallomásaiban önmagát minden esetben áldozatként próbálta bemutatni és csak a tények hatására ismert el bármit is, azonban mindig másokat állított be bűnösnek.

[24] A védelem sérelmezte, hogy a törvényszék tanú5 vallomását nem kellő súllyal értékelte, ugyanis nevezett tanú nyilatkozatából kitűnik, hogy az I.r. vádlott és a fiataalkorú II.r. elítélt csak 2 és fél, 3 hétig álltak egymással kapcsolatban és ezen időtartamban többször előfordult, hogy fiataalkorú terhelt2 II.r. elítélt napokig nem tartózkodott az I.r. vádlottnál. A tanú szerint a fiataalkorú II.r. elítéltet nem kellett semmire sem rávenni, mert mindent azért csinált, hogy a drogfogyasztását finanszírozza.

[25] A fellebbezés indokolása rámutatott a fiatalkorú II.r. elítélt konfabulációs képességeire, melynek eredményeként a valós események közé beemelte a valótlan tényállításokat. Álláspontja szerint e tárgykörben önmagáért beszélnek a III.r. vádlott által felvett beszélgetésben elhangzottak, amely hangfelvétel több mondatát is szó szerint idézte.

[26] Az I.r. vádlott védője fiatalkorú terhelt² II.r. elítélt vonatkozásában több állítást is szükségesnek tartott rögzíteni annak alátámasztása érdekében, hogy vallomásai nélkülözték a konzekvenciát. Kijelentette, hogy az említett elítélt fogvatartására, kényszerítésére utaló körülményt senki sem észlelt, a fiatalkorú II.r. elítélt bármit megtett, hogy kábítószerhez jusson, a szexuális szolgáltatást nem külső kényszer hatására, hanem saját döntése alapján nyújtotta, már az I.r. vádlottal történt találkozása előtt is voltak homoszexuális kapcsolatai, továbbá szeretett nagyot mondani, „vetíteni”.

[27] A védelem szerint az ítéleti tényállásban fel kellett volna tüntetni, hogy az I.r. vádlott csak 2020. augusztus 3. napján aktiválta a fiatalkorú vádlott-társát és telefonja csak 11 napig volt aktív a fiatalkorú II.r. elítélt tekintetében, amely időtartamból jelentős ideig nem voltak együtt. Hiányolta az elsőfokú ítéletből annak megállapítását is, hogy ha az I.r. vádlott kényszerítette a vádlott-társát, akkor miért mondott le a munkájáról, miért engedte, hogy ne dolgozzon.

[28] A minősítés körében kifejtette, hogy amennyiben az ítéltábla elfogadná a vagyon elleni bűncselekményre történt felbujtást, abban az esetben is védence vonatkozásában szándékon túli eredmény valósult meg, mert nincs olyan adat, amely arra utalna, hogy védence tudomással bírt a sértett nyakláncáról, továbbá az elsőfokú ítéletben is az került megállapításra, hogy pénzt követelt, így mindezekre tekintettel az I.r. vádlott terhére rótt magatartás kizárólag lopás bűncselekményként értékelhető.

[29] Összegezve tehát az I.r. vádlott védője elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását, másodsorban – az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette kivételével – védence felmentését és a hivatkozott bűncselekmény vonatkozásában jóval enyhébb büntetés kiszabását, míg harmadsorban azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság védencét az ellene emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt emelt vád alól mentse fel, a rablás büntetében mellőzze bűnösségének megállapítását, a terhére róható bűncselekmények esetében az elkövetői alakzatot bűnsegédre módosítsa és mindezekre tekintettel a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse.

[30] A III.r. vádlott védője a fellebbezés írásban benyújtott indokolásában a bejelentett fellebbezést ugyancsak fenntartotta és elsőként annak az aggodalmának adott hangot, hogy az elsőfokú ítélet oly mértékben elszakítaná védencét kiskorú gyermekétől, hogy nem látná kislányból kamasszá fejlődni.

[31] A fellebbezés felmentésre irányuló részében kifejtette, hogy álláspontja szerint nincs kétséget kizáró módon bizonyítva, hogy a fiatalkorú II.r. elítélt sérelmére az emberkereskedelem és kényszerítés büntette megvalósult, „az pedig végképp nem”, hogy azt a III.r. vádlott elkövette. A Btk. 192. § (1)-(4) bekezdéseiben foglaltak szó szerinti idézetét követően kijelentette, hogy védeence egyetlen tényállási elemet sem valósított meg, így többek között nem kényszerítette szexuális tevékenység folytatására, kizárólag segítséget nyújtott neki, mint tapasztaltabb személy, mert már korábban regisztrált a weboldalon. Hangsúlyozta, hogy a III.r. vádlott nem vette el fiatalkorú terhelt2 II.r. elítélt jövedelmét és főleg nem rendszeres haszonszerzés céljából. A védelem részletesen taglalta, hogy a fiatalkorú II.r. elítéltet fenyegetéssel sem lehetett volna kényszeríteni a szexuális tevékenység folytatására, mert nem volt mivel megfenyegetni. A kábítószer máshonnan is beszerezhetette, a fizikai megfélemlítés valótlán hivatkozás volt, továbbá a „szeretetmegvonás” sem lehetett rábíró tényező, mert nevezett fiatalkorú gond nélkül lakott más személyeknél.

[32] Érvelése szerint nem lehet védeence terhére róni, hogy a fiatalkorú II.r. elítélt ragaszkodott hozzá, ugyanis ebben az időszakban a III.r. vádlott is kábítószerfüggő volt, maga is segítségre szorult. Kiemelte, hogy fiatalkorú terhelt2 II.r. elítéltet egyetlen dolog kényszerítette szexuális tevékenységre, a saját függősége, amelynek enyhítésére az I.r. vádlottól vásárolt kábítószer.

[33] A fellebbezés indokolása szó szerint rögzítette a Btk. 375. § (1) és (5) bekezdésében foglaltakat is, majd a védelem e bűncselekmény kapcsán szintén arra az álláspontra jutott, hogy azt védeence nem követte el, mert „információs rendszernek a közelében sem járt”, nem volt jelen, amikor a fiatalkorú II.r. elítélt a nagymamája bankkártyájával készpénzt vett fel. A védelem szerint fiatalkorú terhelt2 II.r. elítéltnek nem volt szüksége „gondolatébresztő ráhatásra”, mert már korábban is követett el bűncselekményeket nagymamája sérelmére. Meggyőződése szerint egyetlen bizonyíték sem utal arra, hogy a bankkártya eltulajdonítására az I.r. és/vagy III.r. vádlott vette volna rá a fiatalkorú II.r. elítéltet. Véleménye szerint az I.r. vádlottnak a kábítószer értékesítésből befolyt vádhatóság szerinti összeg mellett nem is lett volna szüksége az alig több, mint 100.000,- forintra. Végezetül előadta, hogy ha el is fogadnánk, hogy az I.r. és a III.r. vádlott között beszélgetés folyt egy bankkártya eltulajdonítása tárgyában, az még nem alapozza meg védeence felbujtói magatartását.

[34] Mindezekre figyelemmel indítványozta a törvényszéki ítélet megváltoztatását, elsődlegesen oly módon, hogy a III.r. vádlottat az ellene emelt vádak alól felmenti, másodlagosan akként, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát jelentősen csökkenti.

[35] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[36] A vádlottak védői a nyilvános ülésen fenntartották az írásban kifejtett érveiket és indítványaikat, azokat tartalmilag megismételték.

[37] Az I.r. vádlott védője kiemelte, hogy a fiatalkorú II.r. elítélt már védencével történt megismerkedése előtt is prostitúcióval foglalkozott, az I.r. vádlott nem töltötte fel a fiatalkorú vádlott-társáról készült képeket. Ez utóbbi személy védencét meglopta, ezért Terhelt1 I.r. vádlott valóban felszólította, hogy fizesse vissza a pénzét, azonban rablásra nem bujtotta fel, nem is tudhatott arról, hogy az időskorú sértetten nyaklánc van.

[38] A III.r. vádlott védője hangsúlyozta, hogy védenca bűnössége nem bizonyított. Álláspontja szerint az tényként rögzíthető, hogy a III.r. vádlott segített a fiatalkorú II.r. elítéltnak abban, hogy a rosszlanyok.hu weboldalon regisztrálja magát, azonban másban nem segédkezett, továbbá a bankkártya elvételében sem volt szerepe.

[39] Terhelt1 I.r. vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki az új pszichoaktív anyag árusítása miatt és kérte figyelembe venni, hogy szabadulása óta nem használt szereket. Állítása szerint, ha nem ismerkedik meg fiatalkorú terhelt2 II.r. elítélttel, akkor kizárólag az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt kellene felelősségre vonni. Kifejtette továbbá, hogy „nem ilyen ember” és a hiányát ténylegesen a családja szenved meg.

[40] Terhelt3 III.r. vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán elmondta, hogy a bankkártyáról nem tudott, annak a cselekménynek az elkövetésekor nem is volt jelen. Ugyancsak sajnálatát fejezte ki, hogy megismerkedett a fiatalkorú II.r. elítélttel, valamint arra is utalt, hogy a kábítószer rossz hatással volt rá.

[41] Az ellentétes irányú fellebbezések közül a vádlottak és védők fellebbezése a kiszabott szabadságvesztés büntetések enyhítésére, valamint az I.r. vádlott védőjének a részben eltérő minősítésre irányuló részében alapos.

[42] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást mindkét vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[43] A fellebbviteli főügyészszéggel és az I.r. vádlott védőjével egyezően a másodfokú bíróság is észlelte, hogy a büntetőügy egyetlen fiatalkorú vádlottjára – terhelt2 II.r. vádlottra –

a törvényszék az eljárást az előkészítő ülés keretében, 2022. július 7. napján jogerősen befejezte, ezért az eljárás már kizárólag a felnőttkorú I.r. és III.r. vádlott vonatkozásában maradt folyamatban. Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott nem volt fiatakorú, ennek ellenére a törvényszék a Be. 680. § (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés a) pontja alapján továbbra is egy hivatásos bíróból és két pedagógus ülnökből álló tanácsban járt el, amelyet ítélete [274] bekezdésében azzal indokolt, hogy „nincs olyan eljárási szabály, amely megengedi, hogy a tanácsban megkezdett eljárást a bíróság egyesbíróként folytassa tovább, vagy fejezze be”.

[44] Az ítéltábla ez utóbbi elsőbírói indokolással kapcsolatban rögzíti, hogy a Be. részéről nincs szükség a törvényszék által hiányolt külön szabályozásra, mert az elsőfokú bíróság összetételét jelen esetben kizárólag az a tény befolyásolta, hogy az előkészítő ülésen még részt vett fiatakorú vádlott az eljárásban, a tárgyalási szakaszban azonban már nem, így az ülnökök eljárását megalapozó ok megszűnt.

[45] Az elsőfokú bíróság által megvalósított eljárási szabálysértés tehát abban állapítható meg, hogy nem egyesbíróként, hanem egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban járt el, azonban amint arra a fellebbviteli főügyészség is rámutatott, törvényességi deficit nem valósult meg, mert a törvény által megkövetelt garanciák maradéktalanul teljesültek, míg az a körülmény, hogy a törvényszék nem csupán a törvény által előírt egy hivatásos bíróból állt, hanem mellette további azonos jogkörrel felruházott két nem hivatásos bíró is részt vett a döntéshozatalban, nyilvánvalóan nem értékelhető törvényességi deficitként, ellenkezőleg, a törvényben meg nem kívánt többletgaranciát eredményezett (Kúria Hkf.II.460/2020/4. számú végzése).

[46] Mindezek alapján az I.r. vádlott védőjének nézetével ellentétben a tanács összetétele nem eredményezett a Be. 609. § (1) bekezdésében szabályozott, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető relatív eljárási szabálysértést.

[47] A törvényszék a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottak közül az I.r. vádlottat, továbbá az elsőfokú ítéletben hiánytalanul és pontosan megjelölt tanúkat és szakértőket kihallgatta. A vádlottak eljárás során szóban, illetve írásban tett vallomásait, üzeneteket, szakvéleményeket, valamint a releváns okirati bizonyítékokat felolvasással és ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[48] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[49] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem szenved hiányosságban és a törvényszék a tényállás-megállapítási kötelezettsége keretében a vádat is kimerítette. Iratellenesség sem állapítható meg, mert az

elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor minden esetben a tartalmukkal egyezően vette figyelembe az iratokat, továbbá a védők álláspontjával ellentétben a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert a Budapest Környéki Törvényszék által megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített tényállás következik.

[50] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a személyi rész esetében kisebb kiegészítésekre, míg a történeti tényállás vonatkozásában apróbb pontosításokra szorul.

[51] Az ítéltábla a bűnügyi nyilvántartás és a nyilvános ülés adatai alapján – utalva a Be. 599. § (2) bekezdés b) pontjára – az elsőfokú ítéletnek a személyi részét az alábbiak szerint egészíti ki:

- Terhelt3 III.r. vádlott jelenleg állapotos, elmondása szerint terhessége hetedik hónapjánál tart,
- Terhelt3 III.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a Nagykáta Járásbíróság a 2023. december 11. napján jogerős 13.Bpk.366/2023/5. számú büntetővégzésével a 2023. február 24. napján elkövetett magánlaksértés vétsége miatt 260.000,- forint pénzbüntetést szabott ki.

[52] Az elsőfokú ítélet történeti tényállását az alábbiak szerint egészíti ki, illetve korrigálja:

- a [18] bekezdésben feltünteti, hogy fiatalkorú terhelt2 terhelt2 születési dátuma született,
- a [66] bekezdésben a „fogás” szót kifogásra helyesbíti,
- a [69] bekezdésben a „A letépett medál értéke az 50.000,- Ft-ot nem haladta meg” mondatrészt a leszakítani próbált nyakláncnak és medálnak az értéke az 50.000,- Ft-ot nem haladta meg meghatározással helyettesíti.

[53] Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. 220.). 2019. B.9. és

[54] Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában meghatározott „rövid indokolás” törvényi követelményét kimerítő terjedelemben, a büntetőügy valamennyi releváns részletére kiterjedően, kellő alaposággal megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadta el és az I.r. vádlott

részben, míg a III.r. vádlott teljes mértékben tagadó vallomásával szemben milyen bizonyítékokra alapította ítéleti tényállását.

[55] A mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett. Indokolásában tetten érhető a tényállási pontok szerinti konkretizáltság, a fellebbezéssel érintett vádlottakra lebontott egyéniesítettség, valamint a bűnösségüket alátámasztó bizonyítékok és az azokból levont következtetéseihez vezető gondolatmenet is.

[56] A törvényszék mindenben helytálló és a logika szabályainak megfelelő indokokkal támasztotta alá a felülbírálattal érintett vádlottak egymáshoz, valamint fiatalkorú II.r. elítélthez fűződő kapcsolatait, cselekvőségüket és az azokból levont végkövetkeztetéseit, melynek során alappal tulajdonított kiemelt jelentőséget az objektív adatnak tekinthető üzenetváltások tartalmának. Az elsőfokú bíróság irathűen rögzítette a vádlottak és a tanúk vallomásait, az okiratok és az egyéb bizonyítékok tartalmi elemeit.

[57] Racionális érvekkel vetette el az I.r. és III.r. vádlottnak az emberi szabadság, valamint a vagyon elleni bűncselekményekhez köthető védekezéseit, majd helytálló érveléssel és a logika szabályai szerint illesztette egymásba az eljárás során beszerzett bizonyítékokat, amelyek kivétel nélkül az I.r. és III.r. vádlott bűnösségének irányába mutattak.

[58] Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor döntő jelentőséggel bíró fiatalkorú II.r. elítélt vallomásai hiteltérdemlőségének elemzését is elvégezte, valamint az általa előadottak egyéb adatokkal, bizonyítékokkal való összevetését sem mellőzte, amely ugyancsak az indokolása teljességét tükrözi.

[59] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a bizonyítékokból nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségesse tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen beazonosítható, hogy a törvényszék hogyan jutott el a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[60] A fellebbezések indokolásában leírt kifogásokra az elsőfokú ítéletben megtalálhatók a törvényszék határozott és helytálló válaszai. Önmagában az a körülmény, hogy a vádlottak és védőik nem fogadják el az elsőfokú bíróságnak az ítéltábla által is helyesnek tartott mérlegelését, még nem kötelezi a másodfokú bíróságot arra, hogy részletesen megismételje az

elsőfokú bíróság érvrendszerét, vagy annak egy-egy elemét. A védelemnek a bizonyítékokból levont törvényszéki következtetésekkel szemben megfogalmazott ellenvéleményei az elsőfokú bíróság helytálló mérlegelési tevékenységét támadták, amelyek a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethettek eredményre.

[61] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság tehát okszerűen vont következtetést a felülbírálattal érintett vádlottak bűnösségére és a cselekményeik minősítésekor a főszabálynak megfelelően mindkét vádlott esetében a Büntető Törvénykönyv elkövetéskor hatályban volt rendelkezéseit alkalmazta.

[62] Az inkriminált cselekmények minősítése csak részben felel meg a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek az alábbi okok miatt.

[63] A társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntette (1./ tényállási pont) vonatkozásában a minősítés és az azt megalapozó törvényhelyek túlnyomó többsége helytálló, azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor e bűncselekmény esetében az I.r. és a III.r. vádlott között akként tett különbséget, hogy az I.r. vádlott terhére a (2) bekezdés b) pontjának I. fordulatát – „erőszakkal kényszerít” –, míg a III.r. vádlott terhére a II. fordulatát – „fenyegetéssel kényszerít” – állapította meg. Az irányadó tényállás – így különösen a jelen szempontból jelentős [43] és [45] bekezdés – szerint az I.r. és III.r. vádlott a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását közösen, teljes akarategységben valósították meg, mindegyikük tudata átfogta, hogy milyen bűncselekményt követnek el. Az elsőfokú bíróság tehát törvényesen vont következtetést a társtettesi elkövetői alakzatra, azonban a minősítés tekintetében a hivatkozott különbségtétel szükségtelen, mert az I.r. és III.r. vádlott vonatkozásában is megállapítható az erőszakkal és fenyegetéssel elkövetés, ezért az ítéltábla a vádirati minősítéssel egyezően mindkét vádlott esetében mellőzte a bűncselekmény törvényhelyében, a (2) bekezdés b) pontjában a fordulatra utalást.

[64] A másodfokú bíróság nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtett állásponttal, amely szerint e bűncselekmény elkövetésére a fiatalkorú II.r. elítélt sanyargatásával került sor, mert a kényszerítésen túlmenő, esetleges lelki gyötrődésben megnyilvánuló jelentős szenvedéstöbbletet nem élt át, míg az életkörülményeiből adódó emocionális megpróbáltatása az I.r. és III.r. vádlott cselekményeitől függetlenül is fennállt. A vádirattal egyezően ezért a másodfokú bíróság sem tartotta megállapíthatónak további minősítő körülményként a Be. 192. § (5) bekezdés b) pontja szerinti sértett sanyargatásával történt elkövetést.

[65] A fellebbviteli főügyészség az 1./ tényállási ponton belül található [30]-[33] bekezdésben rögzített elkövetési magatartásokra tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. és III.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjának II. fordulatába ütköző és aszerint büntetendő társtettesként elkövetett gyermekpornográfia

büntetésében is. A Pest Vármegyei Főügyészségnek az I.r. és III.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezése kizárólag a kiszabott büntetés súlyosítását célozta, ezzel szemben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú bíróság tényállására tekintettel már további bűncselekmény elkövetésének megállapítását is indítványozta. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az elsőfokú ítélet [30]-[33] bekezdése tartalmában megegyezik a vádirat 3. oldalának alulról harmadik bekezdésében foglaltakkal, vagyis a törvényszék által megállapított tények a vádemelés óta ismertek voltak a vádhatóság számára, ehhez képest kizárólag a másodfokú eljárásban jelent meg az a vádlói akarat, amely az I.r. és III.r. vádlott felelősségre vonását a fényképek elkészítése és internetre történt feltöltése miatt is indítványozta.

[66] A másodfokú bíróság a pornográf fényképfelvétel fogalmával kapcsolatban utal a § 204.

(7) bekezdésének a) pontjában foglalt értelmező rendelkezésre, amely szerint a nemiséget súlyosan szeméremszértlő nyíltsággal, célzatosan a nemi vágy felkeltésére irányuló módon való ábrázolás minősül pornográf fényképfelvételnek. Az ítéltábla álláspontja szerint a fényképeken látható ábrázolási mód nem irányult súlyosan szeméremszértlő nyíltsággal a nemi vágy felkeltésére. A meztelen testet, illetve a nemi szervet ábrázoló fénykép nem szinonimája a nemiséget súlyosan szeméremszértlő nyíltsággal ábrázoló képfelvételnek. A meztelen férfi testet és férfi nemi szervet mutató képek kétségtelenül szeméremszértlők, továbbá alkalmasak lehetnek a nemi vágy felkeltésére is, azonban nem minősíthetők súlyosan szeméremszértlőnek, amely az indítványozott bűncselekmény megvalósulásához elengedhetetlenül szükséges lenne, ezért a másodfokú bíróság – a vádirati minősítéssel egyetértve – nem fogadta el a fellebbviteli főügyészség indítványának alátámasztása érdekében felhozott érveket.

[67] Az I.r. és a III.r. vádlott által is felbujtóként elkövetett információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetéként (2./ tényállási pont), valamint az I.r. vádlott vonatkozásában bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérleteként (4./ tényállási pont) és tettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetéként (5./ tényállási pont) értékelte cselekmények minősítései törvényesek.

[68] Az I.r. vádlott védője fellebbezésének indokai miatt a másodfokú bíróság szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a rablás bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megvalósulása nem az I.r. vádlott védője által hivatkozott nyaklánc letépésének megkísérlésével, vagyis a

4./ tényállási pontban rögzített cselekmény elkövetésével, hanem a 3./ tényállási pontban hivatkozott élet, illetve testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel állt összefüggésben, amint az a vádiratból és a fiatalkorú II.r. elítélt vonatkozásában meghozott ítéletből is kitűnik.

[69] Az I.r. vádlott védőjének mennyiségi túllépéssel kapcsolatos érvelését az előző bekezdésben leírtakra visszautalva annyiban osztotta a másodfokú bíróság, hogy e büntetőjogi fogalom megállapítását nem a 4./, hanem a 3./ tényállási pontban rögzített cselekmény vonatkozásában tartotta megállapíthatónak.

[70] Mennyiségi túllépés esetén az elkövető olyan súlyosabb bűncselekményt követ el, amely magában foglalja a szándékegységbe tartozó deliktumot is, így például a rablás a lopást. Minőségi túllépéskor a társ a szándékegységen túlmenő más bűncselekményt is elkövet.

[71] Az elsőfokú ítélet 8. oldalának [57] bekezdése értelmében a fiatalkorú II.r. elítélt az I.r. vádlott biztatására elhatározta, hogy a nagyszülőjétől pénzt szerez, ezért Terheltl I.r. vádlott gépkocsival elvitte a nagymamája házához, ahol nem adott szabad kezét a tettesnek, továbbá a tényállás további megállapításai értelmében az elkövetés ideje alatt végig a személyautóban tartózkodott, így nem volt jelen és ennek következtében nem is tudott a tényállás [61] bekezdésében rögzített fenyegetés elhangzásáról. Amennyiben a bűnsegéd tudja, hogy szándékos bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget, azonban a tettes a bűnsegéd által támogatott, előmozdított cselekményhez képest olyan eltérő bűncselekményt valósít meg, amelynek tekintetében a bűnsegéd tudata a segítségnyújtást nem fogja át, a bűnsegéd a tettes mennyiségi túllépéséért járulékos felelősséggel nem tartozik (BH 2022. 172.).

[72] A törvényszéki ítélet indokolásában, a 33. oldal [329] bekezdésében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az I.r. vádlott belenyugodott abba, hogy a fiatalkorú II.r. elítélt „akár erőszakkal szerzi meg a követelt pénzt”, azonban ilyen tartalmú megállapítást a tényállás helytállóan nem tartalmaz, mert e következtetést kétséget kizáró módon alátámasztó ügyadat nem állt rendelkezésre, erre vonatkozólag tanú2 tanúnak az elsőfokú ítélet 21. oldala [329] bekezdésében idézett bizonytalan vallomását sem lehetett elfogadni.

[73] A 2./ tényállási pontban rögzített előzményekre tekintettel a 3./ tényállási pont vonatkozásában ítéleti bizonyossággal azt lehetett megállapítani, hogy Terheltl I.r. vádlott segítségnyújtási szándéka a Btk. 459. § (6) bekezdés a) pontjában meghatározott kisebb – ötvenezer-egy és ötszázezer forint közötti – értékre elkövetett lopás bűncselekményre terjedt ki, így kizárólag ezért a bűncselekményért tartozik felelősséggel.

[74] Az eddig kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság Terheltl I.r. vádlott 3./ tényállási pontban megállapított cselekvőségét a bűnsegédként elkövetett rablás büntetnének kísérlete helyett a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás vétsége kísérletének minősítette.

[75] Figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott védője a rablás bűncselekmény elkövetését nem a megfelelő tényállási ponttal kötötte össze, az ítéltábla a 4./ tényállási ponttal kapcsolatban kiemeli, hogy rablás valósul meg, ha az elkövető a sértett értékének megszerzése érdekében közvetlenül magára az elvenni kívánt dologra úgy fejt ki erőszakot, hogy a támadó magatartás (ellökés, rángatás, földre esett sértett vonszolása) következtében az erőszak a dologról

áttevődik a sértett személyére és ezáltal a dolog elvételét megakadályozni akaró sértett ellenállását megtöri (BH 2010. 143.).

[76] Jelen esetben a fiatalkorú II.r. elítélt által a dolog – nyaklánc – elvétele végett alkalmazott erőszak kizárólag a dolog ellen irányult, kimerült a dolog megragadásában, nem célozta meg az elvételt esetlegesen megakadályozni próbáló sértett ellenállásának leküzdését. A fiatalkorú II.r. elítélt a sértett testi épségét közvetlenül nem veszélyeztette és egyéb olyan magatartást sem tanúsított, amelyből a sértett személye elleni támadásra lehetne következtetni.

[77] A 4./ tényállási pontra vonatkozólag az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg, hogy az I.r. vádlott a fiatalkorú II.r. elítéltnak az elkövetés helyszínére szállításával a dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás vétsége kísérletéhez nyújtott segítséget és felelőssége a dolog elleni erőszakra, mint minősítő körülményre is kiterjedt.

[78] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hibamentesen vette számba az I.r. és III.r. vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azonban a [63] bekezdésben írtak miatt az elsőfokú ítélet 34. oldalának [342] bekezdéséből mellőzi a kizárólag fenyegetéssel elkövetésre utalást.

[79] Az elkövetés óta eltelt időtartammal kapcsolatban – az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel – a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az időmúlás az enyhítő körülmények sorába tartozik, a cselekmény elkövetése és a jogerős elbírálás közötti időt jelöli. Ehhez képest a büntetőeljárás elhúzódása a büntetés mértékét nevesítetten, kompenzációs jelleggel csökkentő enyhítő körülmény, amely tartam a terhelten szembeni megalapozott gyanú közlésétől a jogerős elbírálásig tart (ÍH 2023. 51.).

[80] A hosszabb idő eltelte az időszerű büntetés hatékonyságának a sérelmét jelenti. Az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető, ezért az I.r. és III.r. vádlott esetében csak kisebb súllyal vehető enyhítő körülményként figyelembe.

[81] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány

(szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[82] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[83] Az I.r. és III.r. vádlott elkövetéskori büntetlen előéletére, a fokozatosság elvére, a belső arányosságra és az I.r. vádlott esetében kiemelt nyomatékkal arra a tényre, hogy a 3./ tényállási pontban foglalt cselekvősege lényegesen enyhébb büntetési tételkerettel rendelkező bűncselekménynek minősül, a másodfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 6 évre enyhítette. Terhelt3 III.r. vádlott esetében úgy ítélte meg, hogy vele szemben a szabadságvesztés mértéke még a büntetési tételkeret minimuma esetén is eltúlzott, ezért büntetése tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával 4 évre enyhítette.

[84] A másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy a határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetések törvényhelyeként feltünteti a Btk. 34. § I. fordulátát, valamint a Btk. 36. §-át is.

[85] A szabadságvesztés büntetések fegyház fokozata és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjainak meghatározása is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen jelölte meg ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[86] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát a másodfokú bíróság a szabadságvesztés mértékéhez igazítva 6, illetve 4 évre csökkentette. Az ítéltábla rögzíti, hogy a közügyektől eltiltásra ítélet a Btk. 33. § (2) bekezdésén és a Btk. 61. § (1) bekezdésén, továbbá tartamának meghatározása a Btk. 62. § (1) bekezdésén alapul.

[87] Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott pénzbüntetésre ítélésekor, illetve a III.r. vádlott esetében e büntetés mellőzésekor figyelembe vette a Btk. 50. § (2) bekezdésében foglaltakat, amelynek értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni.

[88] A törvényszék helyesen állapította meg, hogy – az I.r. vádlottal ellentétben – a III.r. vádlott esetében e törvényi feltételek nem állnak fenn maradéktalanul. Tényként rögzíthető a határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélese, valamint a bűncselekmények haszonszerzés céljából történt elkövetése, azonban nevezett vádlott megfelelő jövedelemmel nem rendelkezik, továbbá az ismert személyi körülményeiből az is megállapítható, hogy vagyona sincsen. Mindezek alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy Terhelt3 III.r. vádlott esetében a pénzbüntetés kötelező kiszabásának a „megfelelő jövedelme vagy vagyona van” törvényi feltétele hiányzik.

[89] Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a személyében és cselekményeiben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható jövedelmi helyzetéhez. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelölését kiegészíti a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással, továbbá feltünteti, hogy a szabadságvesztés és a pénzbüntetés egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget. A pénzbüntetés meg nem fizetésének esetén a szabadságvesztésre átváltoztatásról szóló törvényszéki rendelkezés szintén törvényes.

[90] Ugyancsak törvényes az I.r. és III.r. vádlott előzetes fogvatartásban töltött idejének, valamint a III.r. vádlott ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben töltött időtartamának a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása, azonban ez utóbbi kényszerintézkedés tekintetében az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni a beszámítást megalapozó törvényhelyet, ezért azt az ítéltábla a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának II. fordulatára hivatkozással pótolta.

[91] A beszámítás átláthatósága érdekében Terhelt1 I.r. vádlott földrajzi területre korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időtartamára utalást mellőzte.

[92] Az elsőfokú bíróság az ítélete kihirdetését követően, 2023. szeptember 29. napján meghozott és – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.10.992/2023/4. számú végzése által – 2023. december 1. napján véglegessé vált 10.Fkf.37/2022/139/I. számú végzésével Terhelt3 III.r. vádlott letartóztatását megszüntette, amely tényadatot az elsőfokú ítélet még nem tartalmazhatott, ezért az ítéltábla rögzítette, hogy e vádlott letartóztatásának befejező napja 2023. szeptember 29.

[93] Az elsőfokú bíróság ítéletének az I.r. és III.r. vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzásra vonatkozó indokai és rendelkezései szintén törvényesek, amely intézkedés törvényhelyeként a másodfokú bíróság a Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontját is feltünteti.

[94] A Budapest Környéki Törvényszék bűnjelekre vonatkozó rendelkezései törvényesek, azonban a másodfokú bíróság észlelte, hogy a helytállóan megjelölt bűnjeljegyzékben szereplő adatok értelmében a számítógépház és a winchester bűnjelet Terhelt1 I.r. vádlottól foglalták le, ezért azokat e vádlott részére rendelte kiadni, továbbá rögzítette az egyik bűnjel kiadásában érintett tanú7 lakcímét a bűnjel sikeres kiadásának előmozdítása érdekében.

[95] A kiadni rendelt bűnjelekre vonatkozó rendelkezést a Be. 321. § – 2024. március 1. napjától hatályos – (5a) bekezdésének megfelelően azzal is ki kellett egészíteni, hogy amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[96] Az ítéltábla továbbá annyiban korrigálta az elsőfokú ítéletet, hogy az elkobozni rendelt Huawei mobiltelefon bűnjel helyesen a 2. sorszám alatt került bevételezésre. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolását az elkobzás vonatkozásában a Btk. 63. § (1) bekezdés e) pontra hivatkozással egészíti ki.

[97] A törvényszék bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezései számítási hibákra visszavezethetően nem voltak helytállóak, ezért a másodfokú bíróság elsőként megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség összege 696.781,- forint. Meghatározta továbbá, hogy ebből az összegből az I.r. vádlott önállóan – szakértői díjból és kirendelt védői díjból eredően – 443.801,- forintot ($63.992 + 7.493 + 28.227 + 65.863 + 57.564 + 19.188 + 38.376 + 19.188 + 9.594 + 28.782 + 47.970 + 57.564$), a III.r. vádlott önállóan – kirendelt védői díjból adódóan – 202.986,- forintot ($79.184 + 12.802 + 3.000 + 21.600 + 7.200 + 36.000 + 43.200$) köteles az államnak megfizetni. Megállapította, hogy az I.r. és III.r. vádlottat egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összege – tanúk útiköltség díjára tekintettel – 42.501,- forint ($8.299 + 29.802 + 4.400$). Végezetül rögzítette, hogy nevezett vádlottak bűnösségével összefüggésbe nem hozható 7.493,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[98] A másodfokú bíróság a személynyilvántartás és a nyilvános ülés adatai alapján rögzítette az I.r. vádlott anyja teljes nevét, valamint új személyazonosító igazolványának számát.

[99] Az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részéből kimaradt az első tárgyalási nap megjelölése, ezért azt az ítéltábla a 10.Fkf.37/2022/22. számú törvényszéki tárgyalási jegyzőkönyv alapján 2022. július 7. napjának feltüntetésével pótolta.

[100] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[101] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a

Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[102] A másodfokú eljárásban az I.r. és III.r. vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2024. év május hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.Fk.37/2022/139. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Fkf.29/2024/10. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában 2024. év május hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év május hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke